Căile Domnului

Haideți să deschidem Cuvântul Lui Dumnezeu la Exodul capitolul 33. O să citim de la versetul 13. *„Acum, dacă am căpătat trecere înaintea ta, arată-mi căile tale, atunci te voi cunoaște.” *Amin.

Este vorba despre Moise, care vorbește cu Dumnezeu și îi cere să-i arate căile Lui, ca să-L cunoască pe Dumnezeu. Este un motiv și pentru noi să cunoaștem căile lui Dumnezeu, să ni le arate ca să-L cunoaștem. Dar nu doar să-L cunoaștem, trebuie mult mai mult. Trebuie să și umblăm în căile Lui.

O să citim în câteva locuri, să vedem lucrul acesta. Să mergem să citim în Psalmul 103, versetul 7. „Domnul și-a arătat căile sale lui Moise.” Moise a cerut să-i arate căile sale și Domnul i le-a arătat.

Același lucru trebuie să-l facă și cu noi. Odată trebuie să ne intereseze, să cunoaștem căile Lui, ca El să ni le arate, cu scopul de a-L cunoaște și de a umbla în căile Lui.

Să citim și Psalmul 25. Citim de la versetul 4 și 5. *„Arată-mi, Doamne, căile tale și învață-mă cărările tale. Povățuiește-mă în adevărul tău și învață-mă, Căci Tu ești Dumnezeul mântuirii mele. Tu ești totdeauna nădejdea mea.”* Amin.

Este un psalm al lui David. David are aceeași rugăciune ca și Moise. „Arată-mi, Doamne, căile tale.” Tot David, ne spune în psalmul 27, versetul 11. „Învață-mă, Doamne, calea Ta și povățuiește-mă pe cărarea aceea dreaptă.” Amin.

Moise s-a rugat Domnului ca să-i arate căile Lui. David s-a rugat să-i arate căile Lui. Și noi trebuie să ne rugăm ca să ne învețe calea Lui, cărările Lui, să ne povățuiască pe cărarea aceea dreaptă.

Citim și de la Versetul 8 din Psalmul 25 și 9. *„Domnul este bun și drept, de aceea arată El păcătoșilor calea, El face pe cei smeriți să umble în tot ce este drept, El învață pe cei smeriți calea Sa.” *Amin.

Trebuie să-i cerem să ne arate căile Lui. Am citit în psalmul 103 că Dumnezeu i-a arătat lui Moise căile Lui. David de asemenea i-a cerut să-i arate căile Lui și tot David spune cui arată Dumnezeu căile Lui. *„El învață pe cei smeriți calea Sa.”* Este o condiție.

Nu oricui îi arată Dumnezeu căile și nu pe oricine îl învață Dumnezeu calea Sa. Rezultă destul de clar că trebuie să împlinim și noi câteva condiții.

Citim și versetul 12.* „Cine este omul care se teme de Domnul? Aceluia Domnul îi arată calea pe care trebuie să o aleagă. El va locui în fericire și sămânța lui va stăpâni țara.”* Amin.

Sunt două lucruri esențiale: ”smerit și temător de Dumnezeu”. Dacă sunt smerit, umil și supus, asta înseamnă smerenie, și dacă am frica de Domnul, dacă-L respect și-L iubesc, El îmi va arăta

calea pe care trebuie să o aleg.

Când spun că mă tem de Dumnezeu, de fapt mă tem de cuvântul Lui. Dacă mă tem, Dumnezeu mi-arată Calea și nu numai că mi-arată, mă și învață.

Dacă sunt printre noi oameni care vor să spună că lui nu-i arată, că el nu cunoaște Căile lui Dumnezeu, înseamnă că nu este smerit și nu se teme de Domnul, pentru că Domnul nu minte. Dacă Dumnezeu promite ceva, El se ține de promisiune. El este credincios. *„Prietenia Domnului este pentru cei ce se tem de El, și legământul făcut cu El le dă învățătură. Amin.” *(Psalmul 25:14)

Dacă noi ne temem de Dumnezeu, El ne arată calea pe care trebuie să o alegem. Și El este prietenul nostru. Și dacă facem legământ cu El, ne dă învățătură. Domnul ne învață.

Citim și de la Psalmul 32, să vedem că Domnul ne învață. *„Eu, zice Domnul, te voi învăța și îți voi arăta calea pe care trebuie să o urmezi. Te voi sfătui și voi avea privirea îndreptată asupra ta.” *(Psalmul 32:8)

Domnul este acela care ne va învăța și ne va arăta calea pe care trebuie să o urmăm. Ne va sfătui și va avea privirea îndreptată asupra noastră.

Haideți să citim și de la 1 Împărați, pagina 372, să reținem, nu în orice cale trebuie să umblăm, ci în calea Lui Dumnezeu sau în căile Lui Dumnezeu. Dumnezeu umblă pe anumite căi, pe anumite cărări și ne cere și nouă să umblăm pe căile Lui.

În Împărați, capitolul 11, versetul 38.* „Dacă vei asculta de tot ce îți voi porunci, dacă vei umbla în căile mele și dacă vei face ce este drept înaintea mea, păzind legile și poruncile mele, cum a făcut robul meu, David, voi fi cu tine. Îți voi zidi o casă trainică, așa cum a zid lui David, și îți voi da ție pe Israel.”* (1 Împărați 11:38)

Dacă vei asculta de tot ce îți voi porunci, dacă vei umbla în căile mele, dacă vei face ce este drept înaintea mea, păzind legile și poruncile mele, voi fi cu tine.

Dacă nu umblăm în căile Lui Dumnezeu nu este cu noi. O să citim și din Iov, capitolul 21. Este o plângere a lui Iov. *„Pentru ce trăiesc cei răi? Pentru ce îi vezi îmbătrânind și sporind în putere? Sămânța lor se întărește cu ei și în fața lor, odraslele lor propășesc sub ochii lor. În casele lor domnește pacea fără umbră de frică. Nuiaua lui Dumnezeu, nu vine să îi lovească.”* (Iov 21:7-9)

Citind de la versetul 13 despre acești oameni, *”ei își petrec zilele în fericire și se coboară într-o clipă în locuința morților. Și totuși ziceau lui Dumnezeu, pleacă de la noi. Nu voim să cunoaștem căile tale.” *Amin.

Este o categorie de oameni care nu vor să cunoască căile lui Dumnezeu. Foarte mulți oameni sunt aici. Nu unul sau doi, foarte mulți. Vor să se închine lui Dumnezeu, vor să aibă viață veșnică, vor să ajungă în Raiul lui Dumnezeu, dar nu vor să-L cunoască pe Dumnezeu. Nu vor să cunoască căile lui Dumnezeu, pentru că dacă le cunoaștem, aceste căi ne responsabilizează, ne obligă să umblăm pe ele. Dacă vei umbla pe căile mele, atunci vei fi cu tine, zice Domnul.

Este o categorie de oameni care vor să nu cunoască. Am citit despre o altă categorie care vor să cunoască. Și atunci Dumnezeu le spune celor ce vor să cunoască căile lui, că El le arată doar celor care împlinesc cele două condiții.

Să fie smeriți și să se teamă de Domnul. O să mergem la psalmul 1, să citim un verset. Citim câteva lucruri despre oamenii care vor să cunoască Căile lui Dumnezeu. Și presupun că toți de aici suntem cu aceeași dorință. Toți vrem să cunoaștem Căile lui Dumnezeu și toți vrem să umblăm în Căile Lui Dumnezeu.

Versetul 1. 1. *„Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așează pe scaunul celor batjocoritori.” *Amin. Omul care nu se duce pe calea celor păcătoși. Sunt două căi. Calea lui Dumnezeu sau căile lui Dumnezeu și calea păcătoșilor sau căile păcătoșilor sau calea îngustă și calea largă.

El își găsește plăcerea în legea Domnului și zi și noapte cugetă la legea lui Amin. Cugetă la Căile Lui Dumnezeu, cugetă la Legile Lui.

Hai să citim și psalmul 86:* „Învață-mă căile tale, Doamne. Eu voi umbla în adevărul Tău. Fă-mi inima să se teamă de numele Tău.”* Amin. Este o rugăciune a lui David. Se pare că David s-a rugat de mai multe ori aceeași rugăciune.

Avea nevoie David de această rugăciune? Avem și noi nevoie de această rugăciune?* „Ia aminte, Doamne, și ascultă-mă, că sunt nenorocit și lipsit. Păzește-mi sufletul, că sunt unul din cei iubiți de Tine.”* Spune la versetul 1 și 2. Pe cine iubește Dumnezeu? Pe Cel ce umblă în căile Lui. Deci umblă în căile Lui. David spune: sunt nenorocit și lipsit, smerit. Am nevoie de tine, Doamne. Și cere, „învață-mă căile tale, Doamne.”

Citim și din psalmul 81. Citesc de la versetul 13. *„O, de m-ar asculta poporul meu, de-ar umbla Israel în căile mele. Într-o clipă aș înfrunta pe vrăjmașilor, mi-aș întoarce mâna împotriva potrivnicilor lor.”* E o durere a lui Dumnezeu aici, „O, de m-ar asculta poporul meu, de-ar umbla Israel în căile mele.”

Citim și versetul 11 și 12. *„Dar poporul meu n-a ascultat glasul Meu, Israel n-a vrut de Mine. De aceea i-am lăsat pe ei în încăpățânarea inimii lor, să umble după sfaturile lor.*” Nu au ascultat glasul Meu, Israel nu M-a ascultat, atunci i-am lăsat în voia pornirilor inimilor lor și au urmat sfaturile lor. Amin.

Atunci i-am lăsat în voia pornirii inimii lor, pe calea păgânilor, calea păcătoșilor, calea largă, pentru că n-au ascultat glasul Meu și n-au vrut să umble în căile Mele.

Este o mare categorie de oameni care spune: ”Nu vrem să cunoaștem căile Tale. Nu vrem să umblăm pe ele.”

O să mergem și în Ieremia, de la capitolul 6, versetul 16. ”*Așa vorbește Domnul: ‘Stați în drumuri, uitați-vă și întrebați care sunt cărările cele vechi, care este calea cea bună, umblați pe ea și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.’ Dar ei răspund: ‘Nu vrem să umblăm pe ele.’*

Amin.

‘Nu vrem să le cunoaștem.’ Citim și de la capitolul 7, versetul 23, unde ne spune Dumnezeu de ce trebuie să umblăm pe căile Lui.

”Iată porunca pe care le-am dat-o: Ascultați glasul Meu și Eu voi fi Dumnezeul vostru. Iar voi veți fi poporul Meu. Umblați pe toate căile pe care vi le-am poruncit, ca să fiți fericiți.” Umblăm pe căile Lui, ca să-l cunoaștem și aici ne spune că dacă umblăm pe căile Lui, vom fi fericiți. Versetul 24. Înainte să mai citim, aș vrea să vă aduc aminte. E vorba despre Ieremia. Ieremia a trăit în ultima perioadă a împărăției lui Iuda, înainte să fie duși în robie, în robia babiloniană. Și Dumnezeu a vrut să le mai ceară prin Ieremia, încă o dată: Umblați în căile Mele, ca să fiți fericiți. Și acest popor încăpățânat n-au vrut.

Și istoria ne spune că au fost împărțiți în două. Unii au fost duși în robia Babilonului și unii au plecat în Egipt și au murit, au dispărut, să spunem așa.

Și Dumnezeu i-a pedepsit pe toți pentru că n-au ascultat. Citim acum versetul 24. *”Dar ei n-au ascultat și n-au luat aminte. Ci au urmat sfaturile și pornirile inimilor lor rele. Au dat înapoi și n-au mers înainte.” *Amin.

Dumnezeu ne avertizează și pe noi. Putem să fim fericiți sau putem să fim nefericiți, dar nu numai nefericiți, putem să și murim.

Citim și din Ieremia 21. Aici, în Ieremia, ne spune și o consecință. Vom avea o consecință dramatică. Este vorba tot de Ieremia, este vorba tot despre acest popor care era îndărătnic și poate nouă ne este greu să înțelegem cum a fost atunci.

Gândiți-vă la ceva asemănător. Să presupunem că ne amenință un mare război și este la ușa noastră și e gata, gata să se întâmple și vine și ne spune cineva să umblăm în căile lui Dumnezeu ca să scăpăm de urmările acestui război, care este cumplit.

În aceste condiții ei nu au vrut să umble. Chiar și atunci când au văzut că lucrurile se întâmplă, ei nu au vrut să umble pe căile lui Dumnezeu. Iar când urmau să fie duși ca robi, și deja erau duși ca robi, ei tot nu au vrut să umble. Să ne gândim și la noi. Cât de îndărătnic este omul. Nu suntem mai buni. Suntem tot oameni. Au fost câțiva oameni care și-au plecat inima ca să-L cunoască pe Dumnezeu. N-au fost toți. Au fost foarte puțini. Pe vremea lui Ieremia, îi puteam număra pe degete, probabil. A fost un Daniel, câțiva oameni, restul n-au vrut să asculte.

La capitolul 21, versetul 8, 9 și 10, Domnul ne spune: „Iar poporului acestuia să-i spui, așa vorbește Domnul: Iată că vă pun înainte calea vieții și calea morții. Sunt două căi. Calea care duce la viață și calea care duce la pierzare.”

Există și un alt verset care spune că multe căi îi separă bune omului, dar la urmă ele duc la moarte”. Este o cale a morții și o cale a vieții. Este o cale îngustă.

Cine va rămâne în cetatea aceasta va muri ucis de sabie, de foamete sau de ciumă. Dar cine va ieși să se ducă la caldeenii care vă împresoară, va scăpa cu viață, aceasta va fi singura lui pradă.

Căci eu îmi îndrept privirile împotriva cetății acestea ca să-i fac rău, nu bine, zice Domnul. Ea va fi dată în mâinile împăratului Babilonului, care o va distruge.

Să ne închipuim că Bucureștiul este deja împresurat de o forță imensă, deja au ajuns la porțile Bucureștiului. Și Dumnezeu ne înștiințează: „Am privirile îndreptate asupra Bucureștiului ca să-i fac rău. Ieșiți din el și duceți-vă prizonieri la acești oameni. Asta e singurul vostru câștig, va fi singura voastră pradă, că rămâneți cu viață." Ce cumplit a fost acolo. Și totuși, în condițiile acestea au fost oameni care n-au vrut. Mulți n-au vrut. Nici în aceste condiții atunci n-au vrut. Haideți să ne gândim cu mare atenție câte căi sunt.

Doar două căi sunt, nu sunt mai multe, este calea vieții și calea morții. Citim de la Evrei capitolul 3, versetul 10: *„De aceea M-am dezgustat de neamul acesta și am zis: Ei totdeauna se rătăcesc în inima lor, n-au cunoscut căile Mele.* Amin." Este vorba de poporul evreu care a fost în pustie timp de 40 de ani.

Moise a cunoscut căile lui Dumnezeu. Dumnezeu i le-a arătat. Dacă i le-a arătat, putem spune despre Moise că a fost smerit și temător de Dumnezeu. A mai fost Caleb și a mai fost Iosua.

Ce probleme aveau acești 600 de mii de oameni? Nu au fost meriți și nu s-au temut de Dumnezeu. Dumnezeu nu le-a arătat căile Lui. Nu au cunoscut căile Lui. Poate ei au cerut, „vrem să cunoaștem căile tale." Dar nu au îndeplinit condițiile Lui Dumnezeu.

Să încercăm să dăm un răspuns la întrebarea: De ce nu ne plac căile Lui Dumnezeu, de ce spunem „nu voim să umblăm pe ele, nu vrem să cunoaștem căile tale." Țin minte am vorbit cu cineva cu mai mulți ani în urmă și l-am rugat să citească Biblia, și mi-a spus: „nu vreau să citesc Biblia pentru că știu că mă obligă să-mi schimb viața. Nu vreau să-L cunosc pe Dumnezeu, nu vreau să cunosc înțelepciunea lui Dumnezeu, pentru că mă voi regăsi pe calea păcătoșilor și mă obligă." Și a rămas tot acolo. Au trecut probabil 10 sau 15 ani de atunci și persoana respectivă a rămas tot în întuneric.

Haideți să citim câteva lucruri despre căile Lui Dumnezeu să vedem cum arată căile Lui Dumnezeu. Mergem în Psalmul 77, versetul 13: *„Dumnezeule, căile Tale sunt sfinte, Amin." *El ne învață căile Lui. Învață pe cei smeriți și temători de Dumnezeu, căile Lui. El este prieten cu cei ce se tem de Domnul și le arată calea pe care trebuie să umble.

Dar căile Lui Dumnezeu sunt sfinte. O să mai citim Osea despre căile Lui Dumnezeu, ce spune Osea la capitolul 14, versetul 9: *„Cine este înțelept să-i asemene la aceste lucruri. Cine este priceput să le înțeleagă. Căci căile Domnului sunt drepte și cei drepti umblă pe ele, dar cei răzvrătiți cad pe ele.* Amin."

Cine este înțelept să ia seama la aceste lucruri. Căile Domnului sunt drepte. Cei răzvrătiți cad pe această cale. Cei drepti umblă pe ele, nu oricine umblă pe căile Lui Dumnezeu, pentru că ele sunt drepte.

Dacă noi mai furăm taxele, noi mai mințim, noi mai spunem lucruri neadevărate, noi suntem vicleni, vom cădea pe ele.

O să mai citim în Psalmul 18 despre căile Lui Dumnezeu, citim de la versetul 30. *„Căile Lui Dumnezeu sunt desăvârșite și Cuvântul Domnului este încercat, El este un scut pentru toți cei ce aleargă la El. Amin.”*

Căile Lui Dumnezeu sunt desăvârșite. Dumnezeu este desăvârșit. Psalmul 19:7 spune: „Legea Domnului este desăvârșită.” Legea Domnului este pe calea Lui Dumnezeu, iar noi trebuie să mergem pe această cale, să urmăm legile și poruncile Lui. Dumnezeu ne cere să umblăm pe calea Lui, așa cum a cerut poporului evreu în trecut. Calea îngustă menționată de Domnul Iisus este calea lui Dumnezeu, în timp ce calea largă este calea păgânilor. Dumnezeu ne poruncește să umblăm în toate căile Lui, să-L iubim și să-L slujim din toată inima și din tot sufletul nostru, să păzim poruncile și legile Lui pentru a fi fericiți.

Dumnezeu ne cere să ne temem de El și să umblăm în toate căile Lui. Căile Lui sunt desăvârșite și trebuie să le urmăm. În Isaia 35:8-9, se vorbește despre Calea ceea sfântă, care este destinată doar celor sfinți. Această cale este pentru cei răscumpărați, iar niciun om necurat nu va putea să treacă pe ea. Dumnezeu ne-a răscumpărat cu un preț, pentru a umbla pe calea sfântă pe care El a pregătit-o pentru noi.

În Matei 21:32, se menționează că Ioan a venit umblând pe calea neprihănirii. Cei neprihăniți vor umbla pe calea lui Dumnezeu. Este important să urmăm calea sfântă a lui Dumnezeu, pentru că aceasta ne va conduce la El și ne va aduce fericirea.”Calea lui Dumnezeu” este dreaptă, am citit noi în Osea, este neprihănită.

Să mergem și în Luca, capitolul 1. Să vedem ce mai este pe această cale? Ce ne mai spune Dumnezeu că este pe ea? La capitolul 1, versetul 76, este vorba despre o profeție despre Ioan Botezătorul și despre Domnul Iisus. Versetul 76:* „Și tu, pruncule, vei fi chemat proroc al Celui Preaînalt, căci vei merge înaintea Domnului ca să pregătești căile Lui. Și să dai poporului său cunoștința mântuirii care stă în iertarea păcatelor Lui, datorită marii îndurări a Dumnezeului nostru, în urma căreia ne-a cercetat soarele care răsare din înălțime, ca să lumineze pe cei ce zac în întuneric și în umbra morții și să ne îndrepte picioarele pe calea păcii, amin.”*

În Isaia 35 am citit despre această cale, este o cale compusă din două segmente mari, cale sfântă, și pe calea aceasta nu va intra nicio fiară sălbatică, niciun om mânios, niciun împotrivitor, am putea spune noi.

„Să ne îndrepte picioarele pe calea păcii.” Este o cale a păcii. O să citim tot din Luca, capitolul 19. Să reținem că ne cheamă să umblăm pe calea păcii.

Ne putem verifica ușor dacă suntem pe această cale. Dacă suntem pe calea păcii sau pe calea războiului. Nu războiului armat, ci orice împotrivire care se naște în noi și o ducem la îndeplinire, este o cale a războiului, nu a păcii.

Versetul 41, capitolul 19, versetul 41 și 42: *„Când s-a apropiat de cetate și a văzut-o, Iisus a plâns pentru ea și a zis: ‘Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea. Dar acum ele sunt ascunse de ochii tăi, *Amin.'”

Am citit în Ieremia. „Dacă vom umbla pe cărările vechi, cărările bune, vom găsi odihnă pentru sufletele noastre.” Dar ei nu au vrut să umble pe ele. N-ai cum să găsești odihnă dacă nu umbli pe căile Lui.

Dacă ai fi cunoscut și tu în această zi lucrurile care puteau să-ți dea pacea. Sau dacă ai fi cunoscut calea păcii. Dar acum această cale este ascunsă de ochii tăi. Nu poți să o vezi.

Umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace, ne zice Cuvântul lui Dumnezeu. Haideți să citim și din Romani. Citim versetul 17 și 18. Este vorba despre o categorie de oameni care este cuprinsă aici și spune despre ei că ei nu cunosc calea păcii. Frica de Domnul nu este înaintea ochilor lor.

Am citit noi, în Psalmi, condiția omului care nu cunoaște calea păcii. Ca să cunoaștem Calea lui Dumnezeu și să fim pe ea, trebuie să fim smeriți și să avem frică de Domnul. Frica de Domnul nu este înaintea ochilor lor.

Este natural să nu cunoască calea păcii. Împărăția Lui Dumnezeu are drumuri, are cărări. Dar cum sunt cărările în Împărăția Lui Dumnezeu? Împărăția Lui Dumnezeu este neprihănire și pace.

Așa că în Împărăția lui Dumnezeu sunt cărări neprihănite și căi ale păcii. Acestea sunt căile de Lui Dumnezeu care sunt desăvârșite. Să ne ajute Domnul să cunoaștem căile Lui Dumnezeu și să umblăm pe ele.

O să mai citim în încheiere din Isaia 58. Citim versetul 8. Este vorba despre calea întunericului, calea care duce la moarte. Și este vorba despre oamenii care merg pe această cale. Ei nu cunosc calea păcii și în căile lor nu este dreptate. „Apucă pe căi sucite, oricine umblă pe ele nu cunoaște pacea. Oricine om care umblă pe aceste căi nu cunoaște pacea, aceste căi duc la moarte.”

Sunt două căi mari: calea păcii și calea dreptății.

În căile nu este dreptate. Nu cunosc calea păcii. Încheiem cu Psalmul 119 cu o promisiune frumoasă. Și înainte să citesc, mai citez un verset care mi-a venit în minte acum. „Fiule, dă-mi inima ta și să găsească plăcere ochii tăi în căile mele.” E o cerere a lui Dumnezeu. „Dați-mi minima voastră și să găsească plăcere ochii voștri în căile mele.” Să găsească plăcere.

Și aici Psalmistul spune același lucru. De la versetul 1 până la versetul 3. „1. Ferice de cei fără prihană în calea lor, care umblă întotdeauna după legea Domnului. 2. Ferice de cei ce păzesc poruncile Lui, care îl caută din toată inima lor, care nu săvârșesc nicio nelegiuire și umblă în căile Lui. Amin.”

Să punem în dreptul nostru această promisiune. Ferice de noi, dacă vom umbla în dreptate, în calea noastră, fără prihană.

Dacă îl căutăm din toată inima noastră, dacă păzim cuvântul Lui și umblăm în căile lui, vom fi fericiți și avem viață. Domnul să vă întărească, să vă ajute, ca să puneți la inimă ce ați auzit și să mergem cu toată puterea pe căile lui. Amin.

Sursa: *Căile Domnului* — Cuvânt Curat
cuvantcurat.ro/predici-scrise/caile-domnului